

Der var ikke stillet noget *Udbringsforlag*.

Lovforslagets Indhold fattes under *Forhandling*.

Sviftgaard: Naar jeg tager Ordet denne Sag, saa er det for at gjøre den Bemærkning, at det er min fulde Overbevisning, at denne Slags Love altid maa fremkomme fra den høie Regjering, idet jeg er overbevist om, at den høie Regjering altid med stor Omhu varetager de specielle Ministeriers Interesse, ligesom den dybe Indsigt og Omhu, som maa ligge til Grund for alle Forslag, altid bedst findes hos Regjeringen. Naar jeg imidlertid vil give denne Sag, saaledes som den nu foreligger for os, min Stemme, saa er det dog ikke med nogen sær Tilfredsheit, jeg gjør det. Jeg erkjender, at den høitærede Krigsminister ogsaa ved dette Lovforslag i fuldeste Maal har varetaget den brave Sødermands Interesse, som Talen her er om, og hvem jeg, især paa Grundlag af den store Masse Bilag, som her er medfulgt, vil yde Anerkjendelse i lige saa høi Grad som den ærede Minister; men jeg tror, at det ved denne Slags Love vilde være temmelig uheldigt, naar enkelte Medlemmer kunde gjøre deres Indflydelse gjældende, hvad jo kan siges at have været Tilfældet ved nærværende Lovforslag, saaledes som det nu foreligger for os. Jeg tror overhovedet altid, at det høie Thing med særlig Interesse varetager Statens Finantsers Tarr; men netop derfor mener jeg, at det er nødvendigt noget næriere at undersøge en Sag som den nærværende, naar den har modtaget en saadan Forandring, som her er fket. Jeg tror overhovedet, at naar noget Saadant sker, som her er foregaaet, det da let kan bidrage til, at vedkommende Ministeriums Undergivne faae en falsk Opfattelse af deres Forhold til Ministeren, saa at det rette Forhold derved bliver forrykket. Af denne Grund er det, at jeg ikke med den Tilfredsstillelse, hvormed jeg ellers vilde have kunnet stemme for Loven, nu kan give den min Stemme, idet jeg dog ikke af Spiagtelse for den, som Loven gjælder i mindste Maade skal søge at forhindre Lovens Udkommen. Imidlertid maatte jeg dog altid beklage, om et saadant Tilfælde som dette skulde gjentage sig, thi jeg tror, at det som sagt kan svække det rette Forhold, som bør være tilstede.

N. W. Hansen: Den Undersøgelse, hvortil det ærede Medlem henviste, tror jeg er let at finde. Jeg tror, at det Hensyn, som er taget ved dette Pensionsstilleg i høieste Grad fortjener Paaskjønnelse, saa vel for den høitærede Krigsministers som for det andet Things Vedkommende. Det fortjener Paaskjønnelse, fordi den Mand, som Lovforslaget vedrører har gjort sig saaledes fortjent af sit Fædreland i den lange Arrække, hvori han har beklædt forskjellige Poster, — har er stegen

fra den ene ansvarsfulde Post til den anden —, at den Understøttelse, som her indbrønnes ham, er passende efter de Livsvilkkaar, hvorunder han for Diebliffet lever. Jeg har kjendt denne Mand i en lang Række af Aar og set, med hvilken Ærer og Samvittighedsfuldhed, han har varetaget de Hverv, der vare ham andetroede, især under sidste Krig, da han blev ansat som Intendant ved det Vares- og Kasarethdepot, hvorfra store Forsyninger udgik. Det høie Thing vil ved at have gjort sig bekendt med det omdelte Skrift have set, hvorledes Krigens hurtige Udbrud kun levede denne Mand en lille Tid til at fornyne alle de Kasarether, som reiste sig. Der oprettedes trindt omkring i Landet 26 Kasarether, og deres Forsyning flete for største Delen fra dette Depot og ved denne Mand. Disse Kasarether bleve indrettede med 7,325 Sygepladser og ikke alene det, men ogsaa fra ham udgik al den Forsyning, som maatte følge Feltherens 1ste og 2den Linie i Marken ikke alene ved Anskaffelsen af alle disse Fornødenheder, men siden han ved Krigens Ophør, da alle disse Kasarether succesive rømmedes, og den store Mængde Gjenstande vendte tilbage til samme Depot, gjaldt det om, at Opbevaringen, Konserveringen af alle de mangfoldige og kostbare Gjenstande berede paa en Mand, som var sit Rald vogen, og jeg tror, at Paagjældende i høi Grad viste den Indsigt, som her krævedes, saa jeg tør sige, at han har gavnet Staten og det i høi Grad. Det er Anerkjendelsen heraf, som her har fundet sit Udtryk fra Krigsministerens Side. Jeg er overbevist om, at den Anerkjendelse, der har fundet sit Udtryk ved den Pension, som her foreslaas indbrønnet, vil være af den største Betydning for Vedkommende; thi uden den vilde den mørke Nat, som nu har overvældet ham, blive dobbelt mørk i den korte Tid han endnu har tilbage. Jeg haaber altsaa, at Thinget vil paaskjønne denne Mand's Verd og ved sin Stemmeregning ikke vil negte det lille Pensionsbidrag, som her er ham indbrønnet. Han er stegen fra den ene ansvarsfulde Post til den anden, men det sidste Advancement, hvorefter Pensionen er beregnet, vilde forringe hans Pension i meget høi Grad, og det maa ogsaa erindres at Bølligen, som i Almindelighed kommer med i Beregningen for Pensioner som en Del af Lønningen, ikke er kommen med i Betragtning for ham. Naar man ser paa de 600 Rd., som nu blive ham tilstaaede, er det slet ikke mere, naar vi følge de almindelige Regler for Pensionsberegning, end der bliver tilstaaet den Embedsmand, som har tjent i 29 Aar, og denne Embedsmand har tjent i 50 Aar. Jeg tror, at jeg tør udtale dette til Fordel for denne Mand, og jeg taler den ærede Krigs- og Finantsminister for den Anerkjendelse, de have vist ham dels paa Grund af hans Fortjenester dels paa Grund af hans Livsvilkkaar.

Sviftgaard: Naar det ærede Medlem,